

คอลัมน์ “เศรษฐกิจทศวรรษที่พระเจ้าจันทร์”

Corporate Thailand ฉบับเดือนตุลาคม 2539

Premier League กับทุนวัฒนธรรม

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์

ความรุ่งเรืองของ Premier League ในประเทศอังกฤษ จนผงาดขึ้นมาเป็นศูนย์อำนาจใหม่ของกีฬาฟุตบอลสโมสรเป็นผลจากการรุกคืบของทุนวัฒนธรรมเข้าสู่กีฬาฟุตบอลในประเทศนั้น

องค์กรที่จัดระเบียบการแข่งขันฟุตบอลในประเทศอังกฤษมีอยู่ 2 องค์กร ได้แก่ Football Association (F.A.) และ Football League โดยที่ Football Association ถือกำเนิดก่อน Football League

สมาคมฟุตบอลเริ่มจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วย F.A. Cup ในฤดูกาลแข่งขันปี 2414/2415 ในชั้นแรกสโมสรฟุตบอลจากสก็อตแลนด์และเวลส์ร่วมแข่งด้วย ส่วนใหญ่เป็นสโมสรฟุตบอลสมัครเล่น แต่แล้วฟุตบอลก็ค่อยๆกลายเป็นกีฬาอาชีพ จนสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยอังกฤษต้องยอมรับลักษณะความเป็นกีฬาอาชีพ (professionalism) ของฟุตบอลอย่างเป็นทางการในปี 2428 และเป็นผู้นำในการจัดระเบียบของฟุตบอลอาชีพ จนทำที่ที่สุดสมาคมฟุตบอลประเทศต่างๆ พร้อมใจกันในการจัดตั้ง FIFA (Federation Internationale de Football Association) ในปี 2447 เพื่อเป็นองค์กรโลกบาลทำหน้าที่จัดระเบียบการแข่งขันฟุตบอลของโลก

Football League ถือกำเนิดในปี 2431 โดยการริเริ่มของนายวิลเลียม แม็กเกรเกอร์ (William McGregor) ซึ่งเขียนจดหมายชักชวนสโมสรฟุตบอลอาชีพชั้นยอดให้รวมกันจัดตั้ง Football League เพื่อจัดการแข่งขันระหว่างกัน Football League เริ่มต้นด้วยทีมฟุตบอลจาก 12 สโมสร และเริ่มแข่งขันในฤดูปี 2431/2432 เมื่อแรกเริ่มมีเพียงดิวิชั่นเดียว ครั้นในปี 2435 เริ่มมีดิวิชั่นที่ 2 โดยที่ดิวิชั่นที่ 1 เพิ่มเป็น 16 สโมสร ในกาลต่อมามีการจัดระเบียบให้ทีมที่มีคะแนนสูงสุด 2 ทีมแรกของดิวิชั่นที่ 2 เลื่อนขึ้นไปแข่งขันในดิวิชั่นที่ 1 ในฤดูกาลแข่งขันถัดไป โดยที่ทีมที่มีคะแนนต่ำสุด 2 ทีมในดิวิชั่นที่ 1 ต้องตกไปอยู่ในดิวิชั่นที่ 2

ในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง สโมสรฟุตบอลในภาคใต้ร่วมกันจัดตั้ง Southern Football League ครั้นในปี 2463 Southern Football League ก็กลายเป็นดิวิชั่นที่ 3

ของ Football League ในปี 2464 สโมสรฟุตบอลในภาคเหนือรวมกันเป็นส่วนหนึ่งของดิวิชั่นที่ 3 แต่แยกการแข่งขันต่างหาก ดิวิชั่นที่ 3 จึงมี 2 ส่วน คือ Southern Section และ Northern Section ทีมที่ได้คะแนนสูงสุดของแต่ละ section จะเลื่อนขึ้นไปอยู่ในดิวิชั่นที่ 2 ในฤดูกาลแข่งขันถัดไป ส่วนทีมที่ได้คะแนนต่ำสุด 2 ทีม ในดิวิชั่นที่ 2 จะตกไปอยู่ดิวิชั่นที่ 3 และทีมที่ได้คะแนนต่ำสุด 2 ทีม ของดิวิชั่นที่ 3 จะหลุดออกไปจาก Football League และต้องยื่นขอสมัครเข้ามาใหม่ จำนวนสโมสรในแต่ละดิวิชั่นเพิ่มขึ้นตามกาลเวลา ดิวิชั่นที่หนึ่งและสองมี 22 ทีม ดิวิชั่นที่ 3 มี 24 ทีม ใน Southern Section และอีก 24 ทีมใน Northern Section อย่างไรก็ตาม มีการแบ่งดิวิชั่นใหม่ ในภายหลังเป็น 4 ดิวิชั่น โดยดิวิชั่นที่ 3 มิได้แบ่งแยก Southern Section ออกจาก Northern Section อีกต่อไป

ความตกต่ำของฟุตบอลอังกฤษในทศวรรษ 2520 เป็นเหตุปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเวลาต่อมา การแพร่ระบาดของลัทธิอันธพาลนิยม (hooliganism) ซึ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นตั้งแต่ปลายทศวรรษ 2510 ยังผลให้ UEFA ซึ่งเป็นองค์กรที่จัดระเบียบการแข่งขันฟุตบอลยุโรป มีมติห้ามสโมสรฟุตบอลอังกฤษแข่งฟุตบอลยุโรปเป็นเวลา 5 ปี ประพฤติกรรมการเยี่ยงอันธพาลของแฟนฟุตบอลมีผลต่อฐานะการเงินของสโมสรฟุตบอลด้วย เพราะเมื่อมีการก่อเหตุวิวาทและการใช้ความรุนแรงจนเป็นปกติวิสัย บรรดาแฟนฟุตบอลที่รักสงบและต้องการหาความสำราญจากการชมการแข่งขันพากันชมการแข่งขันทางโทรทัศน์ เพราะการชมการแข่งขันในสนามมีโอกาสถูกลูกหลงได้ รายได้จากการเก็บค่าผ่านประตูของสโมสรต่างๆตกต่ำลง และมีสโมสรชั้นนำเพียงไม่กี่สโมสรเท่านั้นที่มีกำไร ในฤดูกาลแข่งขัน 2529/2530 สโมสรฟุตบอลทุกสโมสรมีกำไรรวมทั้งสิ้น 2.5 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง ครั้นในฤดูกาลแข่งขันปี 2532/2533 ขาดทุนทุกสโมสร 11 ล้านปอนด์สเตอร์ลิง ในสภาวะการณ์ดังกล่าวนี้ หานายทุนที่จะกระโดดเข้าไปลงทุนในสโมสรฟุตบอลได้ยากเต็มที บางสโมสรมีปัญหาทางการเงินจนใกล้ล้มละลาย

เหตุการณ์อัฒจันทร์ถล่มในสนาม Hillsbrough อันเป็นเหตุให้แฟนฟุตบอลล้มตายจำนวนมาก มีส่วนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงการฟุตบอลอังกฤษด้วย ภายหลังเหตุการณ์ดังกล่าว ทางการได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่ง อันมีผู้พิพากษาเทย์เลอร์ (Lord Justice Taylor) เป็นประธาน เพื่อไต่สวนโคกนาฏกรรมที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะทางนโยบาย

Taylor Report ชีตเส้นตายให้สโมสรฟุตบอลทุกสโมสรลงทุนปรับปรุงสนามแข่งขัน อัฒจันทร์ทุกอัฒจันทร์จักต้องมีที่นั่ง ห้ามมิให้มีอัฒจันทร์ยื่นอีกต่อไป ทั้งนี้โดยคำนึงถึง

สวัสดิภาพของผู้ชมเป็นปฐมฐาน สโมสรในดิวิชั่น 1 และ 2 จำต้องปรับปรุงสนามให้แล้วเสร็จภายในเดือนสิงหาคม 2537 ส่วนสโมสรในดิวิชั่นที่ 3 และ 4 ชีดเส้นตายปี 2542

แต่การปรับปรุงสนามฟุตบอลต้องใช้ทรัพยากรทางการเงินจำนวนมาก สโมสรเล็กๆ เลือกรูปแบบปิดอัฒจันทร์ไม่ให้ใช้ และเปิดใช้เฉพาะอัฒจันทร์ที่มีที่นั่งเท่านั้น เพราะตามปกติจำนวนผู้ชมมีน้อยอยู่แล้ว อัตราการเข้าชมการแข่งขันของสโมสรเหล่านี้ไม่ถึง 50% ของความจุของสนาม สโมสรยักษ์ใหญ่มีปัญหาไม่น้อยกว่าสโมสรขนาดเล็ก แต่เชื่อว่าจะไม่มีปัญหาเสียเลย

รัฐบาลอังกฤษยื่นมือเข้ามาช่วยสโมสรฟุตบอลในการปรับปรุงสนามตามข้อเสนอแนะของ Taylor Report ในเวลานั้น นายจอห์น เมเจอร์ (John Major) ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาลนางมาร์กาเรต แธตเชอร์ วิธีการที่รัฐบาลอังกฤษเลือกใช้ ก็คือการลดค่าธรรมเนียมหรือภาษีที่จัดเก็บจากธุรกิจการพนันฟุตบอล (Football-pools Operators) เป็นเวลา 5 ปี นับตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นไป โดยผันเงินเข้าสู่ Football Trust เป็นจำนวน 100 ล้านปอนด์ เพื่อให้ Football League จัดสรรให้สโมสรฟุตบอลจำนวน 92 สโมสรในการปรับปรุงพัฒนาสนาม

เงินจำนวน 100 ล้านปอนด์ที่รัฐบาลจัดสรรให้ก็นับว่าน้อย เพราะเมื่อถัวเฉลี่ยแล้วจะได้เพียงสโมสรละ 1.08 ล้านปอนด์ ในขณะที่การปรับปรุงสนามของสโมสรชั้นนำต้องใช้งบประมาณระหว่าง 10 ถึง 20 ล้านปอนด์ การแย่งชิงเงินช่วยเหลือในการปรับปรุงสนามจากรัฐบาลจึงเกิดขึ้น เมื่อ Football League จัดสรรเงินช่วยเหลือ 2 ล้านปอนด์แก่สโมสร Liverpool ในปี 2535 จึงก่อให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก บรรดาสโมสรในดิวิชั่นที่ 1 พยายามผลักดันให้ Football League ให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่ดิวิชั่นที่หนึ่ง เพราะสโมสรในดิวิชั่นนี้มีโอกาสใช้วิธีปิดอัฒจันทร์ดังสโมสรเล็กๆ ได้ หากการปรับปรุงสนามไม่แล้วเสร็จตามเส้นตาย ก็อาจถูก Football Licensing Authority ริบใบอนุญาต

ในช่วงเวลาที่มีการแย่งชิงเงินช่วยเหลือในการปรับปรุงสนามนี้เอง นายรูเบิร์ต เมอร์ด็อก (Rupert Murdoch) นายทุนสื่อมวลชนคนสำคัญของโลก เจ้าของธุรกิจโทรทัศน์ดาวเทียม BSkyB (= British Sky Broadcasting Corp) เสนอให้บรรดาสโมสรฟุตบอลดิวิชั่นที่ 1 ถอนตัวออกจาก Football League เพื่อมาจัดตั้ง FA Premier League โดย BSkyB ของซื้อสิทธิผูกขาดในการถ่ายทอดการแข่งขันในราคางาม ข้อเสนอนี้ก็ถือฤกษ์ให้สโมสรฟุตบอลในดิวิชั่นที่ 1 มีทรัพยากรทางการเงินเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก จึงมีข้อเสนอที่น่าประหลาดใจที่บรรดาสโมสรเหล่านี้ตอบรับข้อเสนออย่างดียิ่ง นายทุนธุรกิจสโมสรฟุตบอลบางคน ดังเช่น นายอลัน ชูการ์ (Alan

Sugar) เจ้าของสโมสร Tottenham Hotspur ถึงกับเป็นหัวหอกชักจูงให้สโมสรอื่นๆ เห็นดีเห็นงามด้วย

Premier League ก่อตั้งในปี 2535 โดยเริ่มแข่งขันในฤดู 2535/2536 BSKyB ทำสัญญาซื้อสิทธิผูกขาดในการถ่ายทอดการแข่งขันเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยจ่ายผลตอบแทนให้ 304 ล้านปอนด์ (ถัวเฉลี่ยปีละ 60.8 ล้านปอนด์) ก่อนหน้านี้ Football League มีรายได้จากการขายสิทธิการถ่ายทอดการแข่งขันแก่ ITV เพียง 44 ล้านปอนด์ในช่วงเวลา 4 ปี (ถัวเฉลี่ยปีละ 11 ล้านปอนด์) ตามสัญญาดังกล่าวนี้นี้ BSKyB มีสิทธิผูกขาดในการถ่ายทอดสดการแข่งขันใน Premier League โดยที่สถานีโทรทัศน์ BBC ถ่ายทอดการแข่งขัน 'แห้ง' ในลักษณะการตัดต่อเฉพาะช่วงการแข่งขันที่เร้าใจ (highlight) ในการนี้ BBC จ่ายค่าสิทธิการถ่ายทอดแก่ Premier League ปีละ 4.5 ล้านปอนด์ สัญญานี้จะสิ้นสุดอายุในปี 2540 และคาดว่า ITV อาจประมุขแข่งกับ BSKyB

ในปี 2539 มีข้อตกลงไตรภาคีระหว่าง BSKyB ITV และ BBC เกี่ยวกับการถ่ายทอดการแข่งขัน F.A. Cup โดยไตรภาคีร่วมกันจ่ายค่าสิทธิการถ่ายทอดแก่ Football Association เป็นจำนวน 130 ล้านปอนด์ สัญญามีอายุ 3 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ปี 2541 ตามสัญญานี้ ITV เป็นผู้ถ่ายทอดการแข่งขัน F.A. Cup รอบชิงชนะเลิศ

รายได้จากการขายสิทธิการถ่ายทอดโทรทัศน์ช่วยชุบชีวิตชีวาบรรดาสโมสรชั้นนำในอังกฤษเป็นอันมาก ประกอบกับอังกฤษเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน European Nations Cup ในปี 2539 และเสนอตัวเป็นเจ้าภาพ World Cup ในอนาคต แต่อังกฤษไม่มีสนามฟุตบอลสโมสรที่ได้มาตรฐานดูเดียวกับสโมสรฟุตบอลอิตาลี การทุ่มพัฒนาสนามฟุตบอลสโมสรจึงเริ่มต้นด้วยเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลและรายได้จากการขายสิทธิการถ่ายทอดโทรทัศน์ โฉมหน้าของสนามฟุตบอลสโมสรชั้นนำจึงเปลี่ยนแปลงไปมาก ประกอบกับการปราบปรามแฟนฟุตบอลที่เป็นอันธพาลอย่างเอาจริงเอาจัง จนเหตุวิวาทระหว่างแฟนฟุตบอลลดน้อยถอยลง ผู้ชมกลับคืนสู่สนามอีกครั้งหนึ่ง หลังจากชบเซาไปหลายปี

การแย่งตัวนักฟุตบอลระดับยอดขุนพลนับเป็นเหตุปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ดูตึงแพนเข้าชมการแข่งขันในสนาม ยิ่งสโมสรประสบความสำเร็จในการแข่งขันมากเพียงใด รายได้จาก การเก็บค่าผ่านประตูก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้นเพียงนั้น ความคล่องตัวทางการเงินทำให้มีการซื้อตัวนักฟุตบอลชั้นนำจากต่างประเทศ ผลที่ตามมาก็คือ ค่าตัวนักฟุตบอลชั้นนำถีบตัวสูงขึ้นจนยากที่จะอธิบายได้ ในฤดูกาลแข่งขัน 2538/2539 สโมสร Liverpool ซื้อตัว Stan Collymore จากสโมสร Nottingham Forest ในราคา 8.5 ล้านปอนด์ ซึ่งนับว่าสูงอยู่แล้ว ก่อนเข้าสู่ฤดูกาลแข่งขัน

2539/2540 สโมสร Newcastle United ซื้อตัว Alan Shearer จากสโมสร Blackburn Rovers ในราคา 15 ล้านปอนด์ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นประวัติการณ์ของฟุตบอลอังกฤษเท่านั้น หากยังเป็นประวัติการณ์ของโลกอีกด้วย เพราะสูงกว่าราคาที่สโมสร Barcelona แห่งสเปนจ่ายให้แก่สโมสร PSV Eindhoven แห่งเนเธอร์แลนด์ในการซื้อตัว Ronaldo (20 ล้านดอลลาร์)

นอกเหนือจากรายได้จากโทรทัศน์และรายได้จากการเก็บค่าผ่านประตูแล้ว สโมสรชั้นนำยังมีรายได้จากการโฆษณาและสปอนเซอร์อีกด้วย ชูदनักกีฬาใช้เป็นพื้นที่โฆษณาได้เป็นอย่างดี ป้ายโฆษณาที่วางตามขอบสนามก็ให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจด้วย ในยามที่มีการถ่ายทอดการแข่งขันทางโทรทัศน์ ชื่อสินค้าและเครื่องหมายการค้าก็ปรากฏบนจอโทรทัศน์ด้วย สโมสรชั้นนำยังมีรายได้จากสปอนเซอร์ด้วยการให้อำนาจผูกขาดการขายอาหาร ของวาง และเครื่องดื่มในสนาม การขายชุดกีฬา ผ้าพันคอ หมวก และของที่ระลึกก็ให้รายได้ชนิดเป็นกอบเป็นกำ สโมสรฟุตบอลดังเช่น Manchester United ถึงกับลงทุนประกอบธุรกิจ megastore เพื่อหารายได้ด้วยวิธีนี้ ในฤดูกาลแข่งขัน 2538/2539 Manchester United มีรายได้จาก megastore ถึง 15 ล้านปอนด์ ยุทธวิธีในการเพิ่มพูนรายได้ด้านนี้ ก็คือ การเปลี่ยนชุดกีฬาใหม่ทุกปี ซึ่งทำให้ผู้ปกครองชาวอังกฤษถึงกับร้องเรียนต่อสื่อมวลชน เพราะแฟนฟุตบอลที่เป็นเยาวชนมักจะรีบร่ำให้ผู้ปกครองซื้อชุดกีฬาและของที่ระลึกที่ออกใหม่

ความเฟื่องฟูของธุรกิจสโมสรฟุตบอล ซึ่งจุดประกายโดยรายได้จากโทรทัศน์ ทำให้นายทุนจำนวนมากกระโดดเข้าไปประกอบธุรกิจสโมสรฟุตบอลเพิ่มขึ้น หลายคนเข้าไปซื้อสโมสรที่กำลังจะล้มละลาย เพราะมองเห็นอนาคตแห่งความรุ่งโรจน์ ตัวอย่างของผู้ประกอบธุรกิจกีฬา (sport entrepreneur) อันเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของนายทุนวัฒนธรรม (cultural capitalists) นี้ ได้แก่ Alan Sugar แห่ง Tottenham Hotspur Sir John Hall แห่ง Newcastle United Peter Jackson แห่ง Everton Jack Walker แห่ง Blackburn Rovers Christ Wright แห่ง Queens's Park Rangers และ Caspian Group แห่ง Leeds United

สโมสรยักษ์ใหญ่ดังเช่น Manchester United มีรายได้ระดับ 65 ล้านปอนด์ต่อปี ใกล้เคียงกับ Barcelona แห่งสเปน และ Bayern Munich แห่งเยอรมนี ในฤดูกาลแข่งขัน 2534/2535 สโมสร Newcastle United มีรายได้เพียง 4 ล้านปอนด์ ทะยานขึ้นเป็น 40 ล้านปอนด์ ในฤดูกาลแข่งขัน 2538/2539

แต่สโมสรในระดับปลายแถวใน Premier League ด้วยกันมิได้มีธุรกิจอันเฟื่องฟู เช่นนี้ ยิ่งสโมสรในดิวิชันต่ำลงไปด้วยแล้ว เป็นอันไม่ต้องพูดถึง เมื่อดิวิชันที่หนึ่งแยกตัวจาก Football League ออกมาจัดตั้ง Premier League ภายใน Football League ก็มีการปรับ

ขบวนแถว ดิวิชั่นที่ 2 เปลี่ยนเป็นดิวิชั่นที่ 1 ดิวิชั่นอื่นๆ ก็ปรับตัวเลขตาม แต่ข้อที่ Football League กังวลก็คือ สโมสรที่เหลืออยู่ใน Football League มีแต่จะแคระแกร็น เพราะไม่มีรายได้อันงอกงาม มีหน้าขำนักฟุตบอลผีเท้าดีก็รอวันถูกกว้านซื้อโดยยักษ์ใหญ่จาก Premier League อีกด้วย

ในเดือนพฤศจิกายน 2538 BSkyB ทำสัญญาซื้อสิทธิการถ่ายทอดการแข่งขันใน Football League โดยจ่ายผลตอบแทน 55 ล้านปอนด์ ซึ่งมีส่วนช่วยกอบกู้ฐานะการเงินของ สโมสรเล็กๆ ได้บ้าง

กระนั้นก็ตาม จำนวนสโมสรที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจยังไม่มีมากนัก และ อาจไม่ถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนสโมสรใน Premier League ด้วยซ้ำไป สโมสรเหล่านี้กำลังเติบโตใหญ่ เป็น Super Football Club เทียบเทียบกับสโมสรชั้นนำในอิตาลี เยอรมนี สเปน ฝรั่งเศส และ เนเธอร์แลนด์ สโมสรยักษ์ใหญ่ที่มีฐานะการเงินอันมั่นคงนับวันแต่จะตีห่างจากสโมสรเล็กๆ มากขึ้นเรื่อยๆ เพราะความมั่งคั่งทางการเงินทำให้สามารถซื้อนักฟุตบอลระดับยอดขุนพลทั้ง ภายในและภายนอกประเทศได้ อีกทั้งสามารถว่าจ้างผู้จัดการและโค้ชที่ปรึกษาสามารถได้ด้วย ในขณะที่ชัยชนะในการแข่งขันช่วยเพิ่มพูนจำนวนผู้ชม รายได้จากกาสิโน และสปอนเซอร์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่คาดกันว่าในอนาคตอาจมี Super Football League ในยุโรป ด้วยการจัดให้ Super Football Club จากประเทศต่างๆ แข่งขันกัน

การจัดตั้ง Premier League มีผลกระทบต่อแฟนฟุตบอลชาวอังกฤษโดยตรง แต่เดิมชาวอังกฤษสามารถชมการถ่ายทอดการแข่งขันฟุตบอลทางโทรทัศน์โดยไม่ต้องเสียเงิน หากสิทธิการถ่ายทอดเป็นของ BBC ก็สามารถชมการแข่งขันได้อย่างสบายใจ หากสิทธิการถ่ายทอดเป็นของ ITV (= Independent Television) ก็ต้องอดทนต่อการถูกคั่นรายการด้วยการ โฆษณา แต่การรุกกล้าของ BSkyB ทำให้สิทธิในการชมการถ่ายทอดสดถูกลดทอน เพราะต้องมี รายจ่ายเพิ่มขึ้นในการซื้อจานดาวเทียมและค่าสมาชิก BSkyB นอกเหนือจากค่าธรรมเนียม โทรทัศน์ที่ต้องจ่ายให้รัฐบาลอยู่แล้ว หากไม่เป็นสมาชิก BSkyB ก็ไม่สามารถชมการถ่ายทอดสด ได้แต่ชม highlight หลังการแข่งขันทาง BBC

BSkyB ได้ประโยชน์อย่างมหาศาลจาก Premier League เพราะ BSkyB มีฐานะ การเงินอันงอกเงย และทำท่าจะล้มละลาย การจัดตั้ง Premier League ช่วยกอบกู้ฐานะของ BSkyB อย่างสำคัญ กำไรของ BSkyB ช่วยค้ำจุน News Corp อันเป็นฐานทัพของนายรูเบิร์ต เมอร์โดคอย่างดียิ่ง

ความสำเร็จจากการจัดตั้ง Premier League ทำให้นายเมอร์ด็อกเห็นทางสว่างว่า การซื้อสิทธิผูกขาดการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาที่มีผู้นิยมจำนวนมากเป็นมรรควิธีสำคัญในการ ประกอบธุรกิจโทรทัศน์ดาวเทียม นอกจากฟุตบอลแล้ว นายเมอร์ด็อกยังรุกกล้าเข้าไปผูกขาด การถ่ายทอดการแข่งขันคริกเก็ตและรักบี้อีกด้วย การถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเป็น เป้าหมายต่อไปของนายเมอร์ด็อก

การขยายตัวของขบวนการโทรทัศน์ดาวเทียมมีส่วนสำคัญต่อการเติบโตของทุน วัฒนธรรม (Cultural Capital) ความเฟื่องฟูของธุรกิจกีฬาหลายต่อหลายประเภทเป็นผลของ ขบวนการโทรทัศน์ดาวเทียม ธุรกิจสโมสรฟุตบอลเป็นอุทาหรณ์อันดีของความซ่อนี้